

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119010046
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119010046.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému W. W., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom mesto G., okres G. a obžalovanému B. T., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom v G., K. XXXX/XX, okres G., obaja t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre obzvlášť závažný trestný čin zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. e) Tr. zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 11. júla 2019 odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne a oboch obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. marca 2019 pod sp. zn. 3T/4/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolania obžalovaných W. W., B. T. a prokurátorky z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. marca 2019 pod sp. zn. 3T/4/2019 boli obžalovaní W. W., nar. XX.XX.XXXX a B. T., nar. XX.XX.XXXX uznaní za vinných z obzvlášť závažného trestného činu zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. e) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaní W. W. a B. T. v období minimálne od jarných mesiacov roku 2018 až do 09.09.2018 po vzájomnej dohode za účelom získania finančného zisku spoločne zadovážovali, prechovávali a vo vozidlách prevážali heroín, ktorý nakupovali na presne nezistených miestach v Z. v X. Y., pričom obžalovaný B. T. poskytoval na kúpu heroínu peniaze a obžalovaný W. W. kúpu heroínu sprostredkoval, zakúpený heroín previezli do G., kde ho prechovával obžalovaný B. T. v mieste trvalého bydliska v byte č. X na ulici K. č. XX v G. a obžalovaný W. W. v byte č. XX na ulici K. č. XX v G. a obžalovaný B. T. aj v garáži č. XXXX na ulici K. v G., heroín kupovali pre vlastnú potrebu, ako aj za účelom jeho ďalšieho predaja, ktorý realizoval obžalovaný W. W. po vzájomnej dohode s obžalovaným B. T., pričom heroín predával v G. a okolí doteraz presne nezistenému počtu osôb za sumu 40,- Eur za jeden gram alebo jednu dávku za 10,- Eur (napríklad L. Z.) a získané peniaze odovzdával obžalovanému B. T.,

dňa 09.09.2018 obžalovaní B. T. a W. W. na presne nezistenom mieste od nestotožnenej osoby v Z. - X. Y. kúpili heroín za sumu 4.600,- Eur, ktorý priviezli v osobnom motorovom vozidle zn. Mitsubishi ASX EČV: TN XXXFP patriace obžalovanému B. T. do G. a prechovávali ho až do 19.00 hod. dňa 09.09.2018, kedy boli pred kruhovým objazdom na ulici O. v G. zastavení a kontrolovaní políciou, pri prehliadke uvedeného motorového vozidla obžalovaný B. T. vydal policajtom dobrovoľne biele vrečko s obsahom heroínu o hmotnosti 201,51 gramu, pričom podľa znaleckého posudku Kriministicko-expertízneho ústavu PZ Bratislava heroín obsahoval účinnú látku 5,2 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 806 obvykle jednotlivým dávkam drogy, ďalej vydal 46 mikroténových vreciek, v ktorých bola zistená

prítomnosť heroínu a v zrolovanom očadenom fragmente alobalu sa nachádzal materiál hnejšej farby s hmotnosťou 369 mg, v ktorom bola zistená prítomnosť monoacetylmorfínu, kofeínu a paracetamolu,

pri domovej prehliadke v byte č. X na ulici K. č. XX v Trenčíne, v ktorom býva obžalovaný B. T., vykonanej dňa 09.09.2018, boli zaistené podľa znaleckého posudku Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ Bratislava:

- mikroténové vrečko obsahujúce heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 15.378 mg a s priemernou koncentráciou účinnej látky heroín 4,7 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 62 obvykle jednotlivým dávkam drogy,
- celofánové vrečko obsahujúce heroín s prímiesou dextrometorfánu, kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 1735 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky heroín 4,0 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 7 obvykle jednotlivým dávkam drogy,
- poskladaný papier obsahujúci heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 96 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky heroín 0,6 % hmotnostných,
- mikroténové vrečko obsahujúce heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 74,58 g s priemernou koncentráciou účinnej látky heroín 7,3 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 363 obvykle jednotlivým dávkam drogy,
- mikroténové vrečko obsahujúce heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 43,06 g s priemernou koncentráciou účinnej látky heroínu 5,6 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 172 obvykle jednotlivým dávkam drogy,
- mikroténové vrečko obsahujúce heroín s prímiesou dextrometorfánu, kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 245 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky heroín 3,1 % hmotnostných, ktoré zodpovedá jednej jednotlivej dávke drogy,
- 5 ks inzulínových injekčných striekačiek, v ktorých bola zistená prítomnosť heroínu, kofeínu, paracetamolu a morfínu,

pri prehliadke garáže so súpisným číslom XXXX na ulici K. v G. dňa 09.09.2018 patriacej obžalovanému B. T. boli zaistené:

- 3 papierové skladačky, v ktorých bol heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 398 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky heroín 7,6 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 2 obvykle jednotlivým dávkam drogy,
- jedna papierová skladačka, v ktorej bol heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 202 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky heroín 7,2 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej jednej obvykle jednotlivej dávke drogy,
- plastový obal kindervajíčka oranžovej farby, v ktorom sa nachádzal heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 3641 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky heroín 6,8 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 17 obvykle jednotlivým dávkam drogy,

u obžalovaného W. W. boli pri domovej prehliadke v byte č. XX na ulici K. č. XX v G. dňa 09.09.2018 zaistené :

- mikroténové vrečko s obsahom heroínu s prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 8499 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky heroínu 6,1 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 35 obvykle jednotlivým dávkam drogy,
- papierová skladačka s obsahom heroínu s prímiesou kofeínu a paracetamolu s hmotnosťou 424 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky heroín 21,1 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 6 obvykle jednotlivým dávkam drogy,
- plastová injekčná striekačka Chirana 2 ml s modrým piestom, ktorá obsahovala prítomnosť heroínu,
- vrecková digitálna váha čiernej farby zn. K MOON a digitálna váha striebornej farby PROFESIONAL DIGITAL, na ktorých bola zistená prítomnosť stôp heroínu,

pričom obžalovaní W. W. a B. T. prechovávali heroín o celkovej hmotnosti 349,672 gramu, čo zodpovedá najmenej 1472 obvykle jednotlivým dávkam drogy v celkovej hodnote 13.986,88 Eur,

príčom heroín je v zmysle z. č. 139/1998 Zb. zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do I. skupiny omamných látok,

Za tento trestný čin boli obaja obžalovaní odsúdení nasledovne:

Obžalovaný W. W. podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 80 (osemdesiat) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks vreckovej digitálnej váhy čiernej farby KMOON, digitálnej váhy striebornej farby značky Profesional Digital Scale QCPass s priehľadnými krytmi, 12 ks plastových striekačiek Chirana 2ml v pôvodnom obale a 6 injekčných ihliel v pôvodnom obale. Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Tr. zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 1 (jeden) rok a podľa § 73 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona aj ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie.

Obžalovaný B. T. podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona, § 36 písm. j), písm. l), písm. n), § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 80 (osemdesiat) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Tr. zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks vreckovej digitálnej váhy striebornej farby značky Diamond Model A04 a 1 ks vreckového zapalovača oranžovej farby. Podľa § 60 odsek 1 písm. c) Tr. zákona bol obžalovanému uložený tiež trest prepadnutia veci, a to zaistené finančné prostriedky v sume -11.250,02,- Eur, -4.700,- Kč a 45 britských libier. Podľa § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Tr. zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad na 1 (jeden) rok a podľa § 73 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona aj ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadli odvolaniami tak prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín v neprospech oboch obžalovaných čo do výrokov o uložených trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu, ako i obaja obžalovaní čo do výrokov o uložených trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu a obžalovaný B. T. aj do výroku o uloženom treste prepadnutia veci (u neho zaistených predmetných finančných prostriedkov).

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne v písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa výroku o vine oboch obžalovaných považuje za dôvodný a zákonný a nemá výhrady ani voči konaniu, ktoré mu predchádzalo. Nestotožňuje sa však s výrokmi o uložených trestoch obom obžalovaným a určenom spôsobe ich výkonu, pretože nepovažuje súdom prvého stupňa použitie mimoriadneho zníženia trestu analogickým spôsobom podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona a ani ich mimoriadne zaradenie na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona až do najmiernejšieho stupňa stráženia, t. j. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za zákonné a správne. V tejto súvislosti poukázala na to, že obaja obžalovaní sa dopustili závažnej drogovej trestnej činnosti, na ktorej potláčaní je prvoradá záujem celej spoločnosti. Aj množstvo zaistenej omamnej látky heroínu nasvedčuje tomu, že išlo o materiál určený na distribúciu a predaj ďalším drogovu závislým osobám, čo podstatne zvyšuje nebezpečenstvo ich konania pre spoločnosť a práve uložením trestu odňatia slobody v zmysle zákonnej trestnej sadzby by bola zabezpečená účinná ochrana celej spoločnosti pred takýmito páchatelmi v zmysle § 34 Tr. zákona. Ďalej uviedla, že samotné vyhlásenia oboch obžalovaných o uznaní viny na hlavnom pojednávaní a teda priznanie sa k spáchaniu žalovaného skutku a žalovaného trestného činu má procesnoprávne následky v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo o sebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby. Z výkladu zákonného ustanovenia § 39 odsek 2 písm. d) Tr. zákona vyplýva, že súd by mal pristúpiť k moderácii trestu len za existencie takých okolností, resp. pomerov, ktoré sa u trestných činov, resp. ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v ich prospech. Práve táto ich výnimočnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonnej trestnej sadzby by bol pre takéhoto páchatela neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu a závažnosť činu či osobu páchatela, dôkaznú náročnosť veci, preto Trestný zákon priznáva súdu na túto situáciu reagovať

možnosťou zníženia trestu mimo dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V prípade oboch obžalovaných však neexistujú žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali takýto postup súdu a ani z odôvodnenia napadnutého rozsudku takéto mimoriadne okolnosti nevyplývajú, na základe čoho by mali obaja obžalovaní pociťovať podstatne citeľnejšie uloženie trestu v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Prokurátorka ďalej poukázala na to, že uložené tresty odňatia slobody - s ich zaradením v napadnutom rozsudku prvostupňového súdu obom obžalovaným - sú preto v rozpore s účelom trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Preto navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil u oboch obžalovaných vo výrokoch, ktorými im bol uložený trest odňatia slobody a určený spôsob jeho výkonu a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku každému obžalovanému uložil podľa § 172 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný W. W. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že okresný súd v jeho prípade mohol u neho znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona a uložiť mu tak trest odňatia slobody na samej zákonom určenej minimálnej hranici 5 rokov s poukazom na § 39 odsek 3 písm. c) Tr. zákona, pretože u neho existujú mimoriadne okolnosti, svedčiacie v jeho prospech odôvodňujúce trest odňatia slobody takto uložiť. V tomto smere poukázal na jeho kladné hodnotenie jeho bývalým zamestnávateľom W. M., u ktorého pracoval v autodielni a ktorý ho vyhodnotil ako osobu družnej a nekonfliktnej povahy s priamym a otvoreným jednaním, ako osobu, ktorá si vždy plnila zodpovedne a riadne svoje pracovné povinnosti a so záujmom s dobrými vzťahmi s kolegami a zákazníkmi, s ochotou vždy pomôcť. Poukázal tiež na vyhlásenie jeho matky R. S. W., ktorá mu prisľúbila pomoc po prepustení na slobodu tým, že mu poskytne ubytovanie, ďalšiu materiálnu i sociálnu pomoc smerom k vedeniu riadneho života občana. Tiež poukázal na svoj sebakritický postoj k spáchanej trestnej činnosti a k požívaniu omamných látok (záujem úspešne absolvovať liečenie), snahu v budúcnosti už viesť iba riadny život a živiť sa zo statočných zdrojov, pretože má v úmysle podnikáť a otvoriť si vlastnú autodielňu. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o uložení treste odňatia slobody u neho podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil a aby mu sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov za použitia § 39 odsek 1 s poukazom na § 39 odsek 3 písm. c) Tr. zákona a to aj v prípade potreby s tým, že mu sprísni uložený ochranný dohľad v napadnutom rozsudku na maximálnu zákonnú hranicu. Obžalovaný W. W. sa vyjadril prostredníctvom obhajcu k písomnému odôvodneniu odvolania prokurátorky, v ktorom opakovane tak, ako argumentoval aj v písomných dôvodoch svojho odvolania, poukazoval podrobne na všetky okolnosti svedčiacie v jeho prospech a použitie moderačného oprávnenia podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona. Na základe toho uviedol, že odvolanie prokurátorky považuje za nedôvodné v celom rozsahu.

Obžalovaný B. T. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol podobne ako spoluobžalovaný W. W., že i v jeho prípade mu môže byť uložený najmiernejší trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov za použitia mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona, keďže i u neho existujú mimoriadne okolnosti pre uloženie trestu takýmto spôsobom o to viac, že doposiaľ je trestnoprávne bezúhonným, keď spáchal iba jeden priestupok a mala mu byť podľa jeho názoru priznaná poľahčujúca okolnosť i podľa § 36 písm. j) Tr. zákona. Trest uložený na samej minimálnej hranici 5 rokov mu ponecháva viac možností k návratu k doterajšej jeho rodine, matke, súrodencom a otvára mu možnosť založenia si vlastnej rodiny a zabezpečovanie ich potrieb. Ďalej poukázal na svoju sebareflexiu vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti (od prípravného konania) a k požívaniu omamných látok, keď po prepustení na slobodu sa chce venovať navyše protidrogovej osvete. Ďalej namietal uloženie trestu prepadnutia veci v napadnutom rozsudku, ktoré sa týkajú zaistených finančných prostriedkov, čo podrobnejšie rozviedol s tým, že tieto finančné prostriedky boli finančnou pôžičkou od jeho matky na kúpu osobného motorového vozidla, čo jeho matka potvrdila aj písomne. Na potvrdenie pravdivosti jeho tvrdení a tvrdení jeho matky z hľadiska logiky poukázal aj na miesto, kde sa tieto finančné prostriedky nachádzali uložené, t. j. doma popri mene Euro aj České koruny a Anglické libry, ktoré mu zostali po návšteve Českej republiky a Veľkej Británie, ako aj na skutočnosť, že on drogy nenakupoval, financie na ich kúpu odovzdával spoluobžalovanému W., keď pritom nákup zaistených drog bol už realizovaný z iných financií. Na podporu ich tvrdení poukázal tiež na to, že jeho matka prevádzkuje bufet v nemocnici v R. a zvyšok požičanej sumy 360 Eur pochádza z jej tržby práve z prevádzky tohto bufetu. Podľa jeho názoru neexistuje žiaden spoľahlivý

dôkaz, ktorý preukazuje to, že zaistené finančné prostriedky, ktoré majú prepadnúť štátu a poškodiť v konečnom dôsledku jeho matku, majú súvislosť s posudzovanou trestnou činnosťou. Naopak, on s matkou preukázal, že tieto financie nemajú žiaden súvis s trestnou činnosťou. Preto i on navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o uloženom treste odňatia slobody u neho podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku zrušil a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku mu sám uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov za použitia § 39 odsek 1 s poukazom na § 39 odsek 3 písm. c) Tr. zákona, za súčasného zrušenia výroku u jemu uloženom treste prepadenia veci, a to všetkých zaistených finančných prostriedkov v napadnutom rozsudku okresného súdu. Obžalovaný odvolanie prostredníctvom obhajcu doplnil s poukazom (na utvrdenie vierohodnosti jeho odvolacích námietok) o skutočnosť citovanú z príkazu na domovú prehliadku zo dňa 06. septembra 2018, v ktorom sa uvádza: „...nakupujú podľa zistení dvakrát týždenne omamné a psychotropné látky a to konkrétne heroín a to v množstve podľa aktuálnej možnosti páchatelov v množstvách 2.500 až 3.000,- Eur, ktoré následne prechovávajú...“

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázala na písomné odôvodnenie jej odvolania, na ktorom v celom rozsahu zotrvala a navrhla, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd rozhodol v súlade s jej návrhom uvedeným v písomnom odôvodnení odvolania s tým, aby zároveň odvolania oboch obžalovaných podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Obhajca obžalovaného W. W. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na písomné odôvodnenie podaného odvolania, na ktorom zotrval a navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd rozhodol spôsobom navrhnutým v písomnom odôvodnení odvolania s tým, že odvolanie prokurátorky ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietne.

Obhajca obžalovaného B. T. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu takisto poukázal na odôvodnenie podaného odvolania, na ktorom tiež zotrval a navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd rozhodol spôsobom navrhnutým v písomnom odôvodnení odvolania, vrátane jeho doplnenia zo dňa 11. júna 2019. Odvolanie prokurátorky navrhol podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný W. W. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa stotožňuje so všetkým, čo uviedol jeho obhajca právom konečného návrhu. Trestná činnosť, ktorej sa dopustil, ho veľmi mrzí a jej spáchanie ľutuje. K závislosti od drog sa dostal po úraze, ktorý utrpel, kedy prišiel o štyri prsty na jednej svojej ruke. Nesprávnosť svojho konania si už uvedomil a v budúcnosti chce žiť riadnym životom občana. Odvolanie prokurátorky navrhol zamietnuť.

Obžalovaný B. T. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že sa tiež stotožňuje so všetkým, čo uviedol jeho obhajca právom konečného návrhu a dodal, že ho všetko mrzí, ľutuje to a nechce, aby jeho matka trpela za jeho chyby. Odvolanie prokurátorky tiež navrhol zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd na podklade podaných predmetných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 14. mája 2019, na verejnom zasadnutí dňa 11. júla 2019 postupom podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len prokurátorkou a oboma obžalovanými napadnutých výrokov o uložených trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu, vrátane jedného výroku o uloženom treste prepadenia veci (zaistené finančné prostriedky) uloženom obžalovanému B. T., proti ktorým obaja obžalovaní a prokurátorka v neprospech oboch obžalovaných podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania oboch obžalovaných a prokurátorky, hoci boli podané včas, nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia konania oboch obžalovaných v zhode s podanou obžalobou prokurátorky krajskej prokuratúry ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. e) Tr. zákona, teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaniami a ktorého správnosť odvolací súd ani nemohol preskúmať z

dôvodu, že okresný súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie oboch obžalovaných o uznaní viny /podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku/ v zmysle § 257 odsek 7, odsek 8 Tr. poriadku, postupoval v súlade so zákonom aj pri ukladaní trestnoprávných sankcií u oboch obžalovaných, t. j. pri určení druhu a výmery trestu, tak pri treste odňatia slobody, ako aj spôsobu jeho výkonu a pri treste prepadnutia vecí, týkajúceho sa zaistených finančných prostriedkov u obžalovaného B. T.. Pokiaľ ide o identifikáciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností okresný súd postupoval u oboch obžalovaných správne a zákonne, okrem toho, že zrejme opomenul, keď obom obžalovaným priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, čo je v rozpore so zásadou dvojitého pričítania tej istej okolnosti, keďže skutočnosť, že obaja obžalovaní urobili vyhlásenie o uznaní viny podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré bolo aj súdom prvého stupňa prijaté, zohľadnil už raz, keď túto okolnosť použil u oboch obžalovaných ako elementárny základ pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 odsek 1 písm. d), odsek 4 Tr. zákona per analogiam. Tento nedostatok však odvolací súd nepokladal za tak významný dôvod k náprave, pretože nemá žiaden vplyv na inak zákonné výroky o uložených trestoch odňatia slobody u oboch obžalovaných. Aj napriek odvolacím argumentom prokurátorky, odvolací súd sa bez výhrad stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu uvedeným analogickým postupom, pretože ani u jedného z obžalovaných ani odvolací súd nezistil také podstatné skutočnosti, ktoré by zjavne bránili takémuto postupu, ktorý má oporu v už ustálenej súdnej praxi aj na podklade judikatúry Najvyššieho súdu SR. Odvolací súd pre ozrejmenie uvádza, že prijaté vyhlásenie o uznaní viny oboch obžalovaných v celom rozsahu má nielen formálne procesnoprávne účinky, keďže skutočne dochádza k výraznému skráteniu trestného konania vo fáze konania pred súdom, ale predovšetkým je významnou pomocou pre žalobcu (prokurátora), ako jediného nositeľa dôkazného bremena v trestnom konaní a týmto postojom oboch obžalovaných tak i v posudzovanom prípade došlo k nepochybnému a právoplatnému usvedčeniu oboch obžalovaných zo spáchania žalovaného skutku a žalovanej trestnej činnosti a v neposlednom rade to prispelo i k hospodárnosti celého trestného konania, čo tiež i s prihliadnutím na celkový postoj oboch obžalovaných, dostatočný prejav ich sebareflexie (už od prípravného konania) pokiaľ ide o omamné látky a ich doterajšiu, predovšetkým trestnú minulosť, správne viedlo prvostupňový súd k tomu, že obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody znížený až o celkovú 1/3 pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby (10 rokov) a vymeral teda každému trest odňatia slobody vo výmere 80 mesiacov. Pokiaľ prokurátorka argumentovala v rámci odvolacích námietok závažnosťou a rozsahom spáchanej trestnej činnosti, ktorá podľa jej názoru má odôvodňovať iba trestnoprávny postih v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby (bez aplikácie moderačného oprávnenia pri ukladaní trestu), nie je možné tieto skutočnosti opätovne zohľadňovať, pretože závažnosť a rozsah spáchanej trestnej činnosti je v posudzovanom prípade vyjadrený už prísnejším hroziacim trestom v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a takýto postup by bol teda v rozpore so zásadou zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti. Nesprávnym je i vyslovený názor prokurátorkou v písomnom odôvodnení jej odvolania, že pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby analogickým postupom podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona je nevyhnutná potreba existencie mimoriadnych okolností u obžalovaných svedčiacich v ich prospech. Podľa názoru odvolacieho súdu sa však tento princíp vzťahuje na moderačné oprávnenie súdu podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona, pričom podľa § 39 odsek 2 písm. a), b), c) a písm. e) Tr. zákona sú uvedené *expressis verbis* mimoriadne okolnosti, za ktorých možno znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zákonnými limitmi v zmysle § 39 odsek 3 Tr. zákona. Naopak, v posudzovanom prípade by museli existovať mimoriadne okolnosti, svedčiace v neprospech oboch obžalovaných, ktoré by relevantne bránili použitiu moderačného oprávnenia analogicky podľa § 39 odsek 2 písm. d), odsek 4 Tr. zákona. Len pre úplnosť odvolací súd ďalej dodáva, že horná hranica zákonnej trestnej sadzby sa u oboch obžalovaných, vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, tiež znížila o 1/3, t. j. z 15 rokov na 13 rokov a 4 mesiace. Na druhej strane odvolací súd nemohol akceptovať odvolacie námietky ani oboch obžalovaných, ktorými sa snažili presvedčiť odvolací súd o tom, že v ich prípade je možné použiť mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody aj podľa ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona, pretože odvolací súd nezistil ani jednu významnú (mimoriadnu) okolnosť, ktorá by náležite odôvodňovala použitie mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa tohto zákonného ustanovenia. V konečnom dôsledku ani u jedného neboli splnené prípadne iné zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody i podľa ustanovenia § 39 odsek 2 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e) Tr. zákona, kedy by bolo možné obdobne, ako v prípade ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona uložiť trest odňatia slobody so znížením až na zákonom prípustnú minimálnu hranicu 5 rokov s poukazom na § 39 odsek 3 písm. c) Tr. zákona tak, ako sa obaja obžalovaní, vzhľadom už na vyššie uvedené, nedôvodne domáhali. Okresný súd tiež správne postupoval, keď na výkon takto

uloženého, resp. vymeraného trestu odňatia slobody oboch obžalovaných takisto mimoriadne podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona zaradil do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu, t. j. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, hoci inak obligatórne by museli byť obaja zaradení, ako páchatelia obzvlášť závažného zločinu do najprísnejšieho ústavu na výkon trestu podľa § 48 odsek 3 písm. b) Tr. zákona. I odvolací súd v tejto otázke zaujal zhodný názor ako súd prvého stupňa, ktorý vyjadril v odôvodnení napadnutého rozsudku a ktorý je relevantným dôvodom pre takéto zaradenie oboch obžalovaných, keďže ich stupeň narušenia nie je taký, že by očakávaný účel trestu u oboch nebol zaručený aj v najmiernejšom ústave na výkon trestu. Pokiaľ ide o uložený trest prepadnutia veci, a to zaistených predmetných finančných prostriedkov u obžalovaného B. T., aj tu okresný súd postupoval v súlade s vykonanými dôkazmi, ktoré správne a zákonne vyhodnotil a dospel potom i k správne záveru, ktorého uloženie aj logicky a presvedčivo okresný súd v napadnutom rozsudku odôvodnil tým, že zaistené finančné prostriedky u tohto obžalovaného majú bezprostrednú súvislosť s páchanou predmetnou trestnou činnosťou a nie sú teda finančnou pôžičkou na kúpu osobného motorového vozidla od matky obžalovaného ani pozostatok z jeho návštev Českej republiky či Veľkej Británie tak, ako on sám tvrdil i jeho matka a snažili sa to obaja preukázať dodatočne aj písomne. Odvolací súd, na podporu tohto záveru dáva do pozornosti okolnosť s poukazom na fakt, že obžalovaný B. T. a ani jeho matka bezprostredne pri zaisťovaní finančných prostriedkov (počas vykonávanej nariadenej domovej prehliadky) žiadnym spôsobom nereagovali, ale urobili tak až s väčším časovým odstupom. Záverom odvolací súd konštatuje, že všetky uložené trestnoprávne sankcie obom obžalovaným, vrátane ochranného ústavného protitoxikomanického liečenia, ktoré má tiež oporu vo vykonanom príslušnom znaleckom dokazovaní sú dostatočné pre naplnenie očakávaného účelu trestu u oboch v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, t. j. pre dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním spojeného generálno-preventívneho účinku a sú i primeraným vyjadrením ich morálneho odsúdenia spoločnosťou. Záverom odvolací súd musí uviesť, že nebolo možné akceptovať odvolacie námietky obžalovaného B. T. v tom, že mu v napadnutom rozsudku prvostupňový súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, pretože tomu tak nie je, čo vyplýva jasne predovšetkým z výrokovej časti napadnutého rozsudku, t. j. z výroku o uloženom treste tomuto obžalovanému, čo zrejme obhajca i obžalovaný B. T. sám prehliadol.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k napadnutým výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe ich výkonu, ako i vo vzťahu k trestu prepadnutia veci, ktorý bol uložený B. T. v súvislosti so zaistenými finančnými prostriedkami u neho a preto odvolacie námietky oboch obžalovaných, ale i prokurátorky krajskej prokuratúry nemohol akceptovať.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolania oboch obžalovaných a prokurátorky ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.